

[Janne Normann]

længere end IDA, altså nu fra 550 dollars og op til 795 dollars. Vi er meget bekymrede over, at ministeren overhovedet har kunnet foreslå det.

Det er rigtigt, at det er udmærket, hvis vores u-landspolitik kan gavne erhvervslivet. Det er en helt afgørende ting indenrigsk, at vi får styrket vores erhvervsliv, vores produktion og vores eksport, men det er ikke rigtig noget, der kommer denne sag ved. Udgangspunktet for vores u-landspolitik må beständig være, at bistanden skal gå derhen, hvor behovet er størst.

Senere i dag, når vi kommer til behandlingen af vores eget beslutningsforslag, skal jeg komme mere ind på dette emne, en styrkelse af handelssiden, men vi må bare ikke under redegørelsen et øjeblik gå bort fra hovedudgangspunktet: at bistanden skal gå derhen, hvor der er behov. Jeg er da glad for, at det også er gået igen i debatten og i ministerens redegørelse, at dansk u-landspolitik har sit udgangspunkt deri.

Nogle af detaljerne kommer jeg til at gemme til senere, men jeg vil gerne om nogle af de vigtigste i redegørelsen sige, at vi også med nogen bekymring læste ministerens afsnit om forholdet imellem den multilaterale og den bilaterale bistand. Der står, at forholdet 50:50 skal bevares på kortere sigt, men hvis der deri ligger, at ministeren har planer om – det er jo lange aftaler, vi arbejder med, så det kan ikke ske på kort sigt – på længere sigt at begynde at ændre på forholdet imellem den multilaterale og den bilaterale bistand, vil vi være meget betænkelige.

I øvrigt vil jeg gerne i denne forbindelse sige, at vi tit sammenligner os med andre lande, men det er helt irrelevant. Det skal man ikke på et område som dette. Heller ikke når det drejer sig om, hvad andre lande gør. Man kan studere det, og man kan tage ved lære af det, men der er ingen grund til at sammenligne sig med andre lande i en politik, hvor det er os, der fastlægger, hvordan vor adfærd skal være.

Hvis man i øvrigt endelig skal drage sammenligninger, kunne man vel nok sige, at det ikke ville være urimeligt at kalde den danske EF-bistand bilateral, men det er lidt en strid om ord.

Men det helt afgørende for os er at styrke bistanden, der går igennem UNDP. Det er jo et fastfrosset beløb i danske kroner og har

været det i nogle år, hvilket i realiteten har betydet, at realværdien er blevet mindre i de år, hvor dollaren lå meget højt; det gør den stadig, men den har været højere oppe. Men på grund af dollarkursens stigning har realværdien af dette beløb jo været faldende. Nu stiger det lidt igen, men vi er bekymrede over, at det er fastfrosset, og vi så meget gerne, om ministeren havde foreslået fastfrysningen ophævet. Det er en alvorlig fejl at ligge på et bestemt beløb netop over for FN, som jo ikke bare er et organ, hvorigennem vi kan sende bistand. Det er en styrkelse og bekræftelse, der ligger i vor bistand til UNDP, af hele det FN-system, vi alle sammen tror på som det sikreste grundlag for en fredelig og lidt mere velhavende verden, i hvert fald for de lande, vi i dag beskæftiger os med.

En ting læste jeg med megen interesse. Det var ministerens tanker om at ændre kredsen af hovedmodtagerlande. Det kan også først ske efter en lang årrække – vores aftaler er jo langvarige – men jeg vil ikke helt afvise; at man måske skulle se på, om en ændring af kredsen af hovedmodtagerlande var rimelig. Det er da rigtigt, som ministeren bemærker, at det vel ikke er givet, at kredsen skal være den samme for tid og evighed.

Jeg er meget glad for ministerens betragtninger om, at det er de jordløse og kvinderne, der skal prioriteres højt. Det er rigtigt, som ministeren bemærker, at det netop er kvinderne, der tager sig af jordbruget i mange af landene. Det er dem, der tager sig af driften af landbruget. Det er dem, der står for børneplejen og hele husholdningen og for at hente vand. Derfor er det nok meget klogt og rigtigt at satse særlig på en prioritering af undervisningen af og hjælpen til de jordløse og til kvinderne. Jeg havde gerne set de, jeg havde nær sagt øvrige handicappede med; netop at satse på dette er helt afgørende for, at vi kan komme videre, men det er nok også et af de sværeste områder, vi kan bevæge os ind på.

Det er galt, at der ikke er noget med om administrationen. Det var også galt, synes jeg, at der ikke var noget med i Ole Bang-rapporten om administrationen. Jeg ved, det ikke lå i kommissoriet, men det havde nok været meget vigtigt også at beskæftige sig med, om administrationen af vores midler er rigtig.